

Onderzoek toont aan dat veel autistische mensen, vooral vrouwen, pas op latere leeftijd een autisme diagnose krijgen. Door deze vertraging krijgen ze niet de steun en zorg die ze nodig hebben. Een reden voor deze vertraging is dat kenmerken van autisme vaak worden verward met andere psychiatrische aandoeningen, wat leidt tot verkeerde diagnoses voordat de juiste autisme diagnose wordt gesteld. Deze studie keek naar hoe vaak deze misdiagnoses voorkomen en of er verschillen zijn tussen mannen en vrouwen. Met gegevens van begin 2019 uit een langlopend onderzoek van autistische volwassenen in Nederland, omvatte deze studie 1211 autistische volwassenen. Van deze groep was 52,6% vrouw en de gemiddelde leeftijd was 42,3 jaar. De meeste deelnemers waren Nederlands en goed opgeleid. De resultaten toonden aan dat 24,6% van de deelnemers minstens één eerdere psychiatrische diagnose meldde die volgens hen onjuist was. De meest voorkomende misdiagnoses waren persoonlijkheidsstoornissen, angststoornissen, stemmingsstoornissen, chronisch vermoeidheidssyndroom/burn-out gerelateerde stoornissen en ADHD. Vrouwen rapporteerden deze misdiagnoses vaker dan mannen. Ongeveer 31,7% van de vrouwen en 16,7% van de mannen meldden minstens één misdiagnose. Vrouwen rapporteerden vooral vaker misdiagnoses van persoonlijkheidsstoornissen, angststoornissen en stemmingsstoornissen. In totaal rapporteerde 65,8% van de vrouwen eerdere psychiatrische diagnoses vergeleken met 34,2% van de mannen. Onder degenen met eerdere diagnoses was de kans op misdiagnose vergelijkbaar voor zowel mannen als vrouwen. Deze studie laat zien dat één op de vier autistische volwassenen, en één op de drie autistische vrouwen, minstens één misdiagnose had voordat hun autisme werd herkend. Deze verkeerde diagnoses leiden tot lange en moeilijke wegen naar de juiste diagnose. De bevindingen benadrukken de noodzaak voor betere training van geestelijke gezondheidswerkers om autisme bij volwassenen te herkennen en de complexe relatie tussen autisme en andere aandoeningen te begrijpen. Toekomstig onderzoek met grotere en meer diverse groepen is nodig om deze bevindingen te bevestigen en meer nauwkeurige schattingen van de misdiagnosepercentages te geven.